

utáni időkben átvette a nagyvárad színház igazgatását.

Grohmann, a bécsi wiedeni színház tagja, a pesti német színházban fellépett 1833. jún. 24. »A haramiák« Moór Károly szerepében. Ekkor a »Honművész« (27. szám) ezeket írta róla: »Szép termete és organuma, tiszta kimondása s mimelő előadása oly kedvezést nyert, hogy számos tapsokkal jutalmazva minden felvonás után kihívaték. Kár, hogy nyelvbéli hibája miatt az s. és sz. hangokat sziszegve mondja ki és midőn nagyobb erővel beszél, megreked szava«.

Grois Alajos, német énekes és színész, sz. 1809-ben, Sárvárott, megh. 1874. ápr. 8-án, Bécsben. Tanító lett Mária-Lanzen-dorffban, továbbképzése végett Bécsbe ment, mélyénekhangját is művelte s templomi énekes lett. Az udvari opera igazgatója, Dupont, egyszer meghallotta és szerződ-tetési ajánlatot tett neki, föltéve, hogy még tovább tanul énekelni. G. aztán Lem-bergben lépett föl (Sarastro), 1828-ban Budán, Nagyszébenben, Grácban énekelt, itt azonban átlépett a drámai térre s jel-lemszerepeket, főleg komikus szerepeket adott, amire kiváló tehetsége volt. 1836. óta Bécsben a Carl-színház egyik leg-jelesebb és legnépszerűbb tagja volt.

Grois Antal, a bécsi orfeumok híres librettistája, sz. 1843-ban, Pesten, megh. 1900. dec. végén, Gyöngyösön. Katonának készült, de kedvet kapott a színészethez. Mint színész azonban nem boldogult, erre orfeumi kuplé-író lett, Bécsben.

Grónayné Parányi Piroska, színésznő, sz. 1897. jún. 1-én, Budapesten. Szín-padra lépett 1920. júl. havában, ismert gyermekszínésznőként.

Groó Valéria, színésznő, sz. 1878. máj. 29-én, Szatmárt. Színpadra lépett 1897. okt. havában, a Magyar Színházban.

Grosavescu Traján, — magyarországi származású román tenorista, sz. 1895-ben, Lugoson, megh. 1927. febr. 15-én, Bécsben, ahol felesége (Kövesdy Nelly, éne-kesnő) féltékenységből agyonlőtte. Lugo-

son végezte el gimnáziumi tanulmányait; érettségi után Budapesten joghallgató volt. A háború kitörésekor bevonult és aktív tisztként küzdött a harc-téren. 1919-ben beíratkozott a budapesti Zeneakadémiára, ahol Sik tanár növendéke lett. Ez évben elszereződött román kardalosnak Kolozs-várra, ahol Tango Egisto karmester párt-fogásába vette. 1923 év elejéig működött itt, azután Bécsbe ment, ahol Steiner Franz kamaraénekesnél tovább képezte hangját. 1924. febr. 13-án fellépett a M. Kir. Operában, »Tosca«-ban, mint Cavaradossi. 1925. jan. 1-től 5 évre a bécsi Staatsoperhez szerződött, 1926. máj. 3-án ismét fellépett nálunk a Városi Szín-házban, a »Rigoletto«-ban, Mantua her-ceg szerepében.

Gross János, író, sz. Bazinban. Mun-kája: »Zondi auf dem ungarischen Schlosse Drégel.« Bem. 1753. szept. 26-án, Esz-terházán.

Gross Jenny, német szubrett, sz. 1863-ban, Abaujszántón. Bécsben nevelkedett. Szülei nem akarták a színipályára en-gedni, de ő kieszközölte Sonnenthal párt-fogását s így a nagy Kupfer Cesa-rinát (1860—61. Pesten is ünnepelt drámai művésznő) nyerte meg tanárnő-jéül. G. először 1878-ban lépett fel, mint naíva a Carl-színházban; később a derült ártatlanságok mellett a vígjátékok szalon-hősnőit is bájjal és nagy tehetséggel ala-kítja. 1885-től 4 éven át, a berlini Kir. Színház, majd haláláig (1904. máj. 8.) a berlini Lessing Színház tagja. Sokat járt vendégszereplésre, különösen kedveno sze-repében, a »Madame Sans-Gêne«-ben (Szó-kimondó asszony-ság). Nálunk többször vendégszerepelt a »Papas Frau« c. da-rabban, a Városligeti Színkörben.

Gross Károly, magyar származású né-met színész, sz. 1838. máj. 24-én, Pes-ten, megh. 1900. dec. 11-én, Hamburg-ban. 1860-ban a pesti »Pannonia« c. lapot szerkesztette. 1888-ban a tatai Es-terházy Miklós-színház igazgatója, majd a hamburgi Schauspielhaus főrendezője. Írt több kisebb bohózatot és vígjátékot. Többek között az ő munkája: »Arden Énok« c. opera. Szövegét írta Raimann.